

P.T.
226/1

ARICI POGONICI

ALBUM PENTRU CEI MICI
EDITAT DE REVISTA „LUMINIȚA”
Nr 1 – 1963

STUBES
63

PARTID, IUBIT PĂRINTE

De sus, din blocul nou, ascult
Cum printre ramuri trece vîntul.
A fost pustiu pe-alei, demult.
Azi, pareă-i înflorit pămîntul.

Și uite, stau și mă gîndesc
La tot ce-mi ride azi-nainte.
Tu mi le-ai dat, și-ți mulțumesc
Din inimă, Partid, părinte.

TITEL CONSTANTINESCU

Și tata-mi cîntă: — Haide, creștii!
Și risul mamei pareă zboară.
Dar mi-au șoptit, printre povești,
Ce triști au fost odinioară.

IARNĂ

Șuba iernii te îmbracă
în omăt și promoroacă,
țară scumpă, și cercei
îți anini din țurțuri grei.

Albul semănat în straturi
e ca țara, fără haturi.
De sub șuba albă, mline
o să înflorească pline.

HORIA ARAMĂ

ȚARA-I PLINĂ DE LUMINI

Tare mult în iarnă-aș vrea
Țara dragă s-o colind.
Munții au cîjoc de-omăt,
Văile ne sînt de-argint.
Cad alene fulgi pufoși,
Uite cît e de frumos.
Satul și orașul sînt
În același alb veșmînt.
Seara cînd se lasă lin,
Țara-i plină de lumini.
Pentru-aceste stele mii,
Care fac din noapte zori,
Vouă noi vă mulțumim
Buni și harnici muncitori.

ELENA DRAGOȘ

BIBLIOTECA CENTRALĂ
A REGIUNII BANAT

Desene : COCA CREȚOIU

P. 7. 228

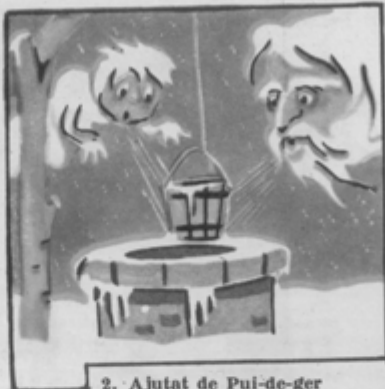
MOȘUL GER ȘI PUI-DE-GER

după o poveste
lituaniană

IRIMIE STRĂUT

1. Peste ape-nvolburate
Moșul Ger, din zi în noapte,
Punți durează de cristal
Ca să treci din mal în mal.

2. Ajutat de Pui-de-ger
Din puț face... frigider;
Cu-o suflare, amîndoi
Apa o preschimbă-n sloi.

3. ...Într-o iarnă, un boier
Vru să-și bată joc de Ger,
S-a-mbrăcat în cinci
cojoace,
Lungi, lăptoase și...
bondoace.

4. Și plecînd așa, de-acasă,
Se fălea: — De Ger nu-mi pasă!
... Într-o sanie răsturnat,
Se plimba, gras și-ngîmfat...

5. Gerul se făcuse... „foc”:
— Pui-de-ger, fă-i sloi, pe loc!
... Doar suflă peste grăsan,
Și-acum, iată, e-un troian!

6. — Ai văzut ce vrednic sînt?
Lesne i-am pus la pămînt!
— Ești pripit, măl, Pui-de-ger,
Ce? Te lauzi c-un boier!?

7. C-un om harnic de te pui
Nicum n-ajungi să-l
răpui.
Uite-n crîng un muncitor!
Să vedem, cu el ai spor?

8. Pui-de-ger se oțărî:
— Pe-asta nu-l pot doborî?
Și se năpusti spre el,
Vijelie de oțel!

9. Omului nici că-i păsă,
Încălzit de munca sa,
Cu toporul doborînd
Din crîng fagi, stejari, pe
rînd...

10. Ba, parcă-n ciudă să-l faci,
Se lipsi și de cojoacă,
Fără frică de îngheț:
„Să mă tem de-un Geruleț?!”

11. — Tată, ajută-mă un pic,
Singur n-am să fac nimic...
...Și-acum Ger și Pui-de-ger
Îl cuprind în clești de fier...

12. Omul, nici s-a zgîribulit,
Doar puțin s-a plictisit:
— Ia plecați de-aici, mă rog,
Doar nu sînt un slăbănog!

Intimplare de iarnă!

Trei puștani într-o ogradă,
Ca niște artiști de preț,
Dintr-un bulgăr de zăpadă
Au ivit un omuleț.

I-au pus ochi, și nas, și gură,
Din cărbune și ardei,
Că și azi Grivei se jură:
„Semăna leit cu ei”.

Versuri de ;
VINTILĂ ORNARU

floarea iernii

Nici o floare nu-și arată
Boiul fraged în grădină.
Scame albe ca de vată
Pretutindeni se anină.

Dar bătrîna iarnă știe
Că v-ar place-o floare-albastră
Ori un ciuf de păpădie
Să vă ridă la fereastră.

Și de-aceea, ea, azi-noapte,
A venit cu niște ramuri
Înflorite, ca de lapte,
Și vi le-a lipit pe geamuri.

„Ce ciudată întîmplare”...
Zice-n sinea lui Grivei
Și privește cu mirare
La cărbuni și la ardei.

Dar n-au pus pe nimeni pază
Și-asta e de necrezut.
Soarele-a trimis o rază,
Și-omulețu-a dispărut.

Și de trist ce-i bietul cline
Varsă lacrimi suvoii.
„Taci, Grivei, că noi chiar mîine
Ți-l aducem înapoi.”

SĂNIUȚA MEA

Uite, săniuța mea
Zboară ca un fulg de nea.
Cînd o sui pe derdeluș,
Trage spre alunecuș.
Cînd se vede sus, ei bine,
Ar fugi și fără mine.
Dar n-o las. Pe gheața bună
Lunecăm doar împreună.

PAUL CIORICIU

ION CALOVIA

PIȚIGOIUL

Ți, ți, ți! în zori de zi
Printre ramuri cine-o fi?
Geru-i aspru. Pomii-s goi.
Uite-l, mă! E-un pițigoi.
Nu se teme că e frig.
Nu m-aude cînd îl strig.
Și-i dau boabe mici de mei,
Dar ciugule numai trei.

MOTANUL

Doarme dus pe un divan,
Clipind rar prin somn, alene.
Și visează printre gene,
Dolofanul cotoșman.
Bun de tumbe și taitas,
Cu mutrița de paiată,
Nici măcar n-a strîns din nas
Că-l trag șoareci de mustață.

Doftorița de copaci

Plinse ulmul:

— „Nu mai pot!
Crengile mă dor de tot.
Mi s-a pus în trunchi un nod.
Viermii inima mi-o rod.“

Nu trecu prea mult și, iată,
Ghionoafa se arată
Alinindu-l:

— „Dragul meu,
Lasă că te vindec eu.“

Ulmu-și zice așadar:
„Pasăre ca ea, mai rar.
Nițeluș o fi pestriță,
Dar ce bună doftoriță!

Și atât de bine leacul
Află ea la tot copacul!
Cum te scapă de durere
Și nici bani, măcar, nu-ți
cere!“

Veverița harnică

Nu o judeci bine-dacă
Ziei cumva că e zevzeacă,
Și că altă treabă n-are
Veverița, fiindcă sare.
(Drept e că, din cracă-n
cracă,
Saltă ea, dar nu de joacă!)
Veverița noastră știe
Că nu ține-o veșnicie
Vara zilelor frumoase;
Vin și zilele geroase...

De-asta, de cu zori în seară,
Umblă, caută și cară
Ghinde, roșcove, alune,
Ca să poată, iarna, spune:
— „Viscolește cît vei vrea,
Viscole, domnia ta!
Eu trag ușa după mine,
Unde mi-este cald și bine,
Și-am de lucru prin cămară
Pînă pe la primăvară!“

Visul ursului

Iarna-ntreagă, și-ne-o lună
Doarme ursu-n văgăună.
Mormăle mor, mor, mor
bietul,
Amintindu-și murăretul.
Ninge. Însă el visează
că se desprimăvărează,
că trec râuri de albine...
— Bună ziua, Moș Martine!
— Bună ziua, surioare!
Hai, grăbiți din floare-n
floare
și-adunați mai lute miere,
să mai prind și eu putere!

CLOȘCA PE LAC

Poezii de VICTOR TULBURE

Desene: CLELIA OTTONE

Cloșca-i supărată foc,
Că n-avu și ea noroc.
Și aici, se vede, vina
Că o poartă gospodina,
Care-n taină, și isteață,
I-a pus ouăle de rață.

De aceea, cum să spui,
Au ieșit altfel de pui:
Mai bondoci, cu ciocuri late,
Și cu tălpi împielite.
Dar oricum or fi ieșit,
Sînt ai ei, căci i-a clocit.
Se topește după ei.
Însă, vezi, sînt derbedei:

De cum zorile se crapă,
Măcăind, se duc la apă.
Geaba-i strigă, geaba-i cheamă;
Nici măcar n-o bagă-n seamă.

Merge cloșca la pescar,
Să se plîngă cu amar:
— Bade, greu neceaz mă-nceară,
Rogu-te să-mi dai o barcă
Să-mi scot puii de pe lac,
Că prea mult de cap își fac.
Teamă mi-e că-n apă rece
Or răci și-or să se-nece!

Micul INVENTATOR

Doru a devenit inventator.

— Și ce a inventat? o să mă întrebați.

— O turbină. Să vedeți cum:

A luat un dop, șase pene de gîscă, pe care le-a înfipt la distanță egală; apoi a trecut o sîrmă prin mijlocul dopului și din toate astea a ieșit o morișcă.

A luat apoi capetele sîrmei între degete, a suflat în morișcă și aceasta a început să se învîrtească. Deodată se auzi: Puf, puf! Era suierul ceainicului care fierbea în clocote. S-a uitat la el cum fierbe săltînd capacul și scoțînd aburi și atunci a strigat:

— Am găsit! Am găsit!

A pus morișca deasupra aburului și ea începu să se învîrtească.

Apoi i-a venit o altă idee. Pentru a nu ține morișca în mînă, a înjghebat un suport de lemn pe care a prins ambele capete ale sîrmei. Morîșca se învîrtea acum fără întrerupere.

Copilul se bucura și nu se mai sătura privind-o.

Veniră toți ai casei:

— Bravo, inventatorul! i-a spus tatăl. Ai făcut o adevărată turbină. Iată că tu ai descoperit și secretul mașinii cu aburi.

A fost un simplu joc și chiar dacă acum ar fi renunțat la el, nu era mare pagubă: copilul învățase ce este turbina.

Mitru și Nelu se jucau de-a v-ați ascunselea. Alergau și râdeau de răsună curtea.

Copiii se împrieteniseră cu cîtva timp în urmă și de atunci se jucau numai împreună. Dar iată că la un moment dat, în timp ce alergau s-au ciocnit cap în cap. Ce-au mai țipat, ce-au mai plîns! Înciudați, au ridicat pumnii unul la celălalt și s-au retras fiecare la cîte un colț al ogrăzii, nemaivrînd să știe unul de altul.

Fiecare dintre ei se gîndea că vina o are celălalt.

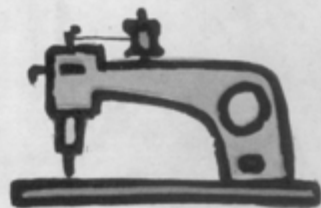
Și-au frecat cucuiele, au mai scîncit, iar pe urmă s-au plictisit. Au început să se uite, cînd unul, cînd altul, cu același gînd. Și cînd privirile lor s-au întîlnit, au izbucnit în ris. Atunci s-au desprins de la locurile lor și au alergat unul către altul. La jumătatea drumului s-au oprit și dintr-un început nu și-au spus nimic. S-au privit numai. În priviri nu mai aveau nici o umbră de ciudă. Poți să stai, să nu te joci? Și curtea s-a umplut iarăși de risete și veselie.

Povestiri de VICTOR SIVETIDIS

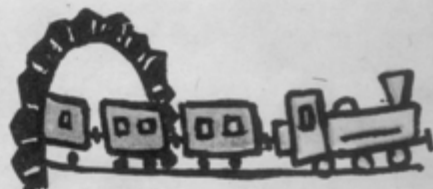
GHIȚI TORI

Talpă cu un spin în ea
Calcă des pe drum de nea;
Lasă urme, pașii mici,
Parc-ar fi șir de furnici.
(Mașina de cusut)

Cu doi ochi de foc în frunte,
Trece-un șarpe pe sub munte.
(Trenul în tunel)

ION MARINESCU

PATRIA IUBITĂ

Chipul tău, copile, luminos și blînd
Seamănă cu chipul Patriei iubite
Ca o mamă bună ea cu tine-n gînd
Îți despică-n vreme drumuri însoțite.

Sondele semețe, steaua de rubin,
Zările senine, holdele bogate,
Munții-nalți și codrii, riul cristalin,
Patria în dar ți le-a dat pe toate!

Pentru tine ca o ciocîrlie-n zori
Patria-și avîntă trîlul înspre soare...
Iar cînd cade-amurgul peste lunci, ușor,
Se prefăce-n taină în privighetoare.

Pentru tine seara sub al lămpii-alint
Patria îți spune basm cu coșînzene
Și te lasă-n paza lunii de argint,
Cînd se-arată moșul Ene pe la gene.

Chipul tău, copile, luminos și blînd
Seamănă cu chipul Patriei iubite
Ca o mamă bună ea cu tine-n gînd
Îți despică-n vreme drumuri însoțite.

VINTILĂ ORNARU

Pogonici e pictor mare
Și-are el ambiție
Ca să ia tabloul premiu
La o expoziție.

Și veniră să-i pozeze
Iepurele sperios,
Șoricelul, veverița,
Popindăul cel burtoș.

S-a trezit din somn chiar ursul
Și-a venit de la birlog,
Întrebindu-l pe maestru:
— Pot să iau și eu un loc?

— Mai avem puțin, le spune
Pictoru-neurajator.
Zîmbetul vă va rămîne,
Prietenii dragi, nemuritor.

ELENA DRAGOȘ

NU CUMVA L-AȚI ÎNTÎLNIT?

MĂLINA CAJAL

Pe cîmpia de zăpadă
Am văzut un iepuraș.
Dar s-a speriat de mine
Iepurașul drăgălaș!

L-aș chema la noi, să vină
Ca să ne jucăm puțin;
Morcovi dulci și foi de varză
Am putea să-i dăruim.

Și l-am ține la căldură;
Ce păcat că a fugit.
Urme mici văd în zăpadă,
Nu cumva l-ați întîlnit?

COCOȘUL ÎNGÎMFAT

PETRA CETINESCU

Un cocoș semeț, o dată,
Se sui la puț pe roată
Și-ncepu s-o-nvîrtă sprinten,
De la spițe, cu-al său pînten;
Mindru cum era din fire,
La găini dădu de știre
— „Cucurigu!”-n gura mare,
Ca să-l vadă fiecare!

Toate, fără de zăbavă,
Se mirară de ispravă;
Dar cum el, atent la roată,
Nu luă seama la... găleată,
Hop, ea peste cap se dete
Și, cum se-ndoi de spete,
După ea, să-i afle leacul,
Hop și el de-a berbeleacul!

Cînd găinile cu larma
— „Cotcodac!” — dădură-alarma,
Omul, cu-n cîrlig și-o sfoară,
Pe cocoș îl trase-afară:
Leoarcă — pescuit din undă —
Nu știu cum să se-ascundă...
Pînă seara haz făcură
Păsările-n bățătură!

MAC, MAC,
MAC...
ȘI EU FAC...

„Ariel Pogonici”, album pentru cei mici, editat de revista „Lumina”, apere lunar.
Adresa: București, Piața Ștefăniței nr. 1, telefon 17.60.10. Abonamentele se fac la oficiile
poștale, factorii poștali și distribuții voluntari din școli până în ziua de 23 a lunii, cu
deservirea peste două luni.

Costul abonamentelor: pe 3 luni — 4,50 lei; pe 6 luni — 9 lei.

Lei 1,50